

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XXI.

SOSNOWIEC. WTOROK 29 KWIEŹNIA 1950 R.

Nr. 98.

Przeniesienie z ogłoszeniem do 3.50 zł. (zagra-
nami lub proszonymi pocztowa) 6.50 zł. | Konto czek. PKO.
Warszawa—61.551. Cena egzem. 15 groszy.

TAJEMNICA ZAMACHU NA POSELSCTWO SOWIECKIE W WARSZAWIE.

DOTYCHCZASOWE REZULTATY ŚLEDZTWA.

NIESPODZIANKA.

WARSZAWA, 28.4. — Przez dwadzieścia godzin, w nocy z soboty na niedzielę przeżywała Warszawa emocje w oczekiwaniu na wynik ekspertryzacji bomby, wykrytej w gmachu poselstwa sowieckiego.

Jakież było zdziwienie, gdy wieczorem w południe eksperci wojskowi pod kierownictwem podpułkownika Cybulskiego, ustalili, że bomba, znaleziona w komnie gmachu poselstwa sowieckiego zawiera 6 litrów... czarnego dymnego prochu. Tego rodzaju naboje, zapalony elektrycznie, wywołały więcej hałasu, aniżeli szkody.

Według jednogłośnie opinii ekspertów, wybuch tej „bomby” mógłby zniszczyć jedynie urządzenie jednego lub dwóch pokoiów.

W JAKIM CELU?

Nad wynikiem tej ekspertryzacji nie można przejść do porządku dziennego. Mimowolnie każdy zapytał:

Jaki cel mieli nieznani sprawcy, insynuując z tak wielkim zapałem pracy tak mało szkodliwy naboje?

Niewątpliwie jest rzeczą, że w całej tej aferze nie chodziło tylko o zamach w ścisłym tego słowa znaczeniu, jak o wywołanie wstrząśnienia dla jakichś tajemniczych celów politycznych.

Zagadką w tem, jakie to były cele?

PROCH U KOMUNISTY.

Jak wiadomo, słodkie bezpieczeństwa już w nocy z soboty na niedzielę dokonali szeregu rewizji. Policia dokonała rewizji w 72 wynajmionej emigrantów rosyjskich, lecz nigdzie rewizje nie dały wyników.

Ciekawie wyglądały wyniki rewizji, dokonywanych w nocy z niedzieli na poniedziałek. Od emigrantów rosyjskich policja zwróciła się — ku komunistom.

Dziś w nocy arestowano 12 znanych komunistów. Poza kompromitację materjałem w postaci nielegalnie zdobytych broni, wykryto u jednego z komunistów także pewną

ilość dymnego prochu. Dalsze śledztwo wykazało, że ten ładunek miał znaczenie dla dochodzenia w sprawie bomby przy ulicy Poznańskiej 15.

CZY NIE ZAUWAŻYLI?

Ciemną stroną w śledztwie jest kwestia, czy rzeczywiście — jak przypuszczano dotychczas — bombę zainstalowano z sąsiedniego domu nr. 17?

Przypuszczeniu temu przeczą fakty następujące:

Do umieszczenia bomby w komnie z łachu sąsiedniej kamienicy nr. 17 trzeba było przynajmniej 2 ludzi. Tymczasem w komnie gmachu kamienicy przy ulicy Poznańskiej 15, gdzie mieści się poselstwo, jest największym punktem w okolicy. Z okien poselstwa natychmiast musiałoby dostrzec wszelkie manipulacje kału

komina. W nocy dach poselstwa jest oświetlony.

NOTA SOWIECKA.

BERLIN, 28.4. (PAT). Hugenbergowski „Montag” donosi z Moskwy, że w sobotę Litwinów złożył radzie komisarzy ludowych raport o uświatowym zamachu bombowym na poselstwo sowieckie w Warszawie.

W niedzielę por. Patek zakomunikował Litwinowowi szczegółów dotyczących wykrycia bomby. Moskiewskie dzienniki oczekują wysłania przez rząd sowiecki po zakończeniu śledztwa noty do Rządu polskiego, wyrażającej nadzieję, że czynnik polskie nie ograniczy się do arestowania sprawców zamachu, lecz wydadzą również zarządzenia przeciwko emigrantom rosyjskim, zamieszkałym w Polsce, jako autorom planu zamachowego.

NIEDORZECZNE POSĄDZENIE.

PARYŻ, 28.4. (PAT). Cała prasa wczorajsza podala depesze PAT o załączeniu w komnie poselstwa sowieckiego podejrzanego przyszołu wybuchowego.

Wieczorny „Le Temps” dołącza do wspomnianej depeszy wiadomość agencji „Tass”, że prasa sowiecka widzi w tym wypadku próbę pewnych elementów polskich prowokowania wojny pomiędzy Polską a unią sowiecką.

Wiadomość te dziennik francuski zaopiniuje w uwagę, że wszczęta przez prasę sowiecką kampania jest prowadzona tem tarłowiej energicznie, że temat niebezpieczeństwa wojny przekłania specjalny interes w chwili, gdy rozpoczyna się akcja wybrana przez zwolenników kongresu partii komunistycznej.

Samolot spłonął.

PILOT I MECHANIK RANNI.

WARSZAWA, 28.4. (Pat). Dziś o godz. 7-iej wieczorem na terenie miejskiego hangaru Agila w Warszawie wydarzył się katastrofa lotnicza.

Z lotniska mokotowskiego wystartował samolot wojskowy, należący do Instytutu badań technicznych Lotnictwa. W samolocie znajdowali się pilot kpt. Kazimierz Szey i starszy mechanik Kazimierz Szey. Do wykonania przepisowej rundy nad lotniskiem samolot skierował się na Okęcie. W tym momencie nastąpił wypadek: bieżący i samolot pociąg zaczął spadać. Przebiegając nad ulicą uderzył się w ścianę telefoniczną, wyrwał z niej słup i spadł. Skrzydło uderzyło w samolot, który zaczął się jeszcze około 100-tu kroków. Pierwszy podbił do płonącego samolotu lotnik chorążek Jan Baliński, który wylądował w pobliżu rybu wraz z swymi braćmi Antonim i Władysławem. Chłopcy wyciągać z płonącego samolotu pasażerów, który uległ tylko lekkim obrażeniom porażeni, poczem rzucił się na ratunek pilota. Odebrawszy porażkę, przyzwyczajając go w siedzeniu, wywołał pilota Kazimierza z płonącego kadłuba samolotu. Kazimierz odniósł rany w głowę i nogę, a miał silnych poparzeń.

Amator spłonił doszczętnie.

ELEGANCCY PANOWIE

zamawiają na wiosnę i lato garnitury i płaszcze z najlepszych Białych i oryginalnych angielskich materjałów w firmie

2095

STANISŁAW SZWIŃSKI

SOSNOWIEC, ul. Małachowskiego Nr. 23, Hale „Rozwoju”.

NOWOŚCI SEZONOWE. Dobry krój i solidna robota ogólnie znane. Na życzenie wykonuje się zamówienia w 48 godzinach.

ZAPOWIEDŹ GORĄCYCH DNI W SEJMIE I W RZĄDZIE.

WARSZAWA, 28.4. Najbliższe dni polityczne zapowiadają się „gorące”. Krótki okres politycznych feryj świątecznych kończy się definitywnie w dniu jutrzejszym, gdyż jutro poszczególne kluby sejmowe zaczynają swe obrady.

Na pierwszym planie znajduje się sprawa głoszenia p. Prezydentów, wiośno ku zwolnieniu sesji nadzwyczajnej. Ostateczna decyzja w tej sprawie zapadnie między 29 kwietnia a 2 maja.

Prawdopodobnie wniosek (jak wiadomo już opatrzonej 148 podpisami) zostanie złożony p. Prezydentowi w dniu 4 maja.

Trzy dni w okresie od dnia 2 maja poświęcone będą obradom klubów.

Również w Rządzie daje się zauważyć już od niedzieli pewien ruch. Prezes rady ministrów, ptk. Słowik, przyjął dziś rano prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego, p. Różyckiego, następnie kolejno konferował z b. premierem Świątłskim, marszałkiem senatu Szymaniskim i z ministrem oświaty, p. Czer-

wińskim.

Konferencja z p. Świątłskim i z marsz. Szymaniskim łączą w przypuszczeniach z kwestją ewentualnych wyborów do Sejmu.

Wedle krążących pogłosek, zdaniem niektórych co do stosunku do Sejmu są nader podzielone. Jedni uważają, że jest to sytuacja gospodarcza wymaga współpracy z Sejmem, inni współpracę tej stanowczo się przeciwstawiają.

Najbliższe posiedzenie Rady ministrów ma przyniesć podobno również decyzję co do losów rady miejskiej w Warszawie. I tu, jak słychać, niema w Rządzie jednolitości poglądów. Zwolennicy tej rozwiązania rozpisania wyborów ma być minister spraw wewnętrznych p. Józewski.

O godz. 6 popołudniu odbyła się pod przewodnictwem prezesa Rady ministrów konferencja w sprawach budowlanych, w której wzięli udział ministrowie: Matuszewski, Prystor i Małachiewicz.

PROCES PRZECIWKO OFICEROM

ZA NADUŻYCIEM W WOJSKU.

WARSZAWA, 28.4. (Pat). Przed sądem wojskowym rozpoczął się dziś proces przeciwko oficerom pierwszego dywizjonu pociągów pancernych, oskarżonym o nadużycie.

Przed Trybunałem stanęli mjr. Kazimierz Wojtar, mjr. Stanisław Czerpiński, kpt. Maksymilian Pochański, por. Henryk Hundersdorfer, por. Wacław Woynowski i por. Bernard Solczyński.

Majorowie Wojtar i Czerpiński oskarżeni są o brak nadzoru, przez co umożliwili dokonanie nadużyć kapitanowi Pochańskiemu, który, jako oficer materjałowy, miał dokonane szereg przywłaszczeń w okresie 1928-29, przyczem pobierał pieniądze za fałszywe rachunki. Straty skarbu państwa sięgają kilku tysięcy zł. Akt oskarżenia zarzuca por. Hundersdorferowi brak nadzoru oraz podni-

szanie protokołów odbiorczych materjałów, które nie były wcale dostarczone, oraz nabycie nieudatnej do użycia żywności. Por. Woynowski, pułk dywizjonu oskarżony jest o nie przeprowadzenie dostatecznej kontroli rachunków i zbyt pochopne płacenie kapitanowi Pochańskiemu pieniądze, co ułatwiło nadużycia. Na por. Woynowski ciąży ponadto zarzut, że złagodził przewidzianego sądu karnego dla oficerów fałszywie do niesienie na kapitana Sokolowskiego. Wreszcie por. Solczyński, kierownik gólnika pocztowego w dywizjonie, postawiony jest w stan oskarżenia za przywłaszczenie kilkuset złotych, przeznaczonego na zakup pokarmu dla gólni.

Proces, któremu przewodził ptk. Rumiński, potrwa parę tygodni.

Gen. Samsonowici

U MARSZ. PIŁSUDSKIEGO.

WARSZAWA, 28.4. (Pat). Bawiecy w stolicy szef szt. gen. armii rumińskiej generał Samsonowici przybył dziś w godzinach południowych do Biłowodu, gdzie był przyjęty na specjalną audjencję przez marsz. Piłsudskiego. W czasie audjencji obecni byli szef sztabu i brzożny generał Jednodziński, szef gabinetu ministra spraw wojsk. podpłk. Beck i rumiński attaché wojskowy.

Eleganci komuniści

W DRODZE DO MOSKWY.

WARSZAWA, 28.4. (Tel. wł.). W niedzielę, 28.4. w terytorjum polskim przejeżdżała delegacja komunistów z państw zachodnich na kongres komunistyczny w Moskwie w liczbie 140 osób. Delegaci jechali w luksusowych wagonach salonowych. Zwracali uwagę na niezwykle wykwintne stroje: jedwabne, przyszyte, lakier. Delegaci wzięli do Moskwy jedwabne sznurki i transparenty.

PRZEGLĄD PRASY.

Nowy front walki wewn.

W miesiącu po ukazaniu się listu otwartego ks. biskupa Łozińskiego w Pińsku do korpusu oficjerskiego — pojawiają się odpowiedzi komendanta garnizonu w Pińsku podpułk. Zawiaśnika z zawiadomieniem, że wydal zakaz rozpowszechniania listu poster- czeń w pińskim garnizonie. W ślad za tym organ rządowej frakcji rewolucyjnej P. P. S. „Przedświt” wystąpił z nadychaniem, napędzając na duchowieństwo katolickie, grożąc i nieśmiało ironizując.

Dla „bojowych” przedstawicieli Klerka- ckiej jest miejsce w Rzymie, ewentualnie w klasznie.

„A swoją drogą radzimy czekać na mo- ment, jak biskupowi Łozińskiemu. Ma- ją już trzeciemu kłopot. Ale ten kłopot nie jest z archybispa omniałsi Theodorowicz. Prawie „towarzysze!”

Również osławiona M. J. Wielopol- ska na lamach „Polski Zbrojnej” wyulała wściekłość, że biskup i jeden na duchowieństwo, w tem na biskupa pińskiego k. Łozińskiego, dowodzący, że winien być potępiony ten kapłan, który — także w imię słów — atakuje nie- rządkie świeckie. Właśnie w tym wy- stąpieniu w chwili ich urzędowania, wy- snienia rozporządzenia władz świeckich.

Nie trzeba dowodzić, że powyższe wywody są przeraziwście naciągane, w stosunku do listu ks. biskupa Ło- zińskiego, a dowodzą tylko, że zna- czenia rozpoczyna względnie wzmocnia partyzancką wojnę z duchowień- stwem.

O wystąpieniu ppłk. Zawiaśnika pisze „Kurier Poznański”: „...nie jest rzeczą do pomysłowości, by za- kazać konfliktu listu biskupa ks. bi- skupa Łozińskiego w garnizonie pińskim i wysłać pisma o tem do ks. biskupa mogło być dokonane przez postawienie w Za- wiśnika w władzę, bez porzucenia się z władzą przełożoną.

Tosamo można by powiedzieć o wy- stąpieniu „Przedświtu” i „Polski Zbrojnej”.

Pomyłone projekty.

Od dnia 19 marca wychodzi w War- szawie mały tygodnik p. t. „Nowa Kedrowa”, wydawany przez „Iligę mocarstwą Polski”, którego biura mieszczą się w rządowym gmachu głównej komendy policji. Otóż ty- godnik ten, uznając istnienie Sejmu jako... bezprawie, apeluje, by naród „drogą spontanicznego plebiscytu” zażądał zlikwidowania obecnego stanu bezprawia i zwołania Sejmu i Senatu na mocy dekretu i po- wołania Rady Narodowej, któraby opracowała tezy zasadnicze nowego ustroju. Najkapitałowiejsze jednak są pomysły co do składu owej Rady Narodowej. Oto

Rada Narodowa winna się składać: 1) z mandatariuszów Prezydenta Rzeczypospolitej i marszałka Piłsudskiego oraz delegatów 2) związków zawodowych i pracow- ników 3) zrzeszeń prawników oraz powa- żniejszych instytucji społecznych; 4) zwią- zków byłych kombatanów, tudzież 5) pre- stawicieli województw, indywidualnie wy- branych przez ludność.

Na marginesie owych pomysłów i głównie określać, co jest prawem a co bezprawiem, można by zauważyć, że jest to propaganda kompletnego chaosu i anarchoi w pojęciach, pro- paganda zupełnego ogłupienia spo- łeczeństwa i znieszczenia w nim ka- morek mózgowych.

Socializm a bolszewizm.

Omawiając odczew, wydaną na 1-go maja przez II międzynarodówkę „Słowo Polskie” stwierdza:

Najbardziej niebezpiecznym ujęciem odczewy jest niewątpliwie ten, który dotyczy Rosji. Konflikt dyktatorów bolszewickiej z chłopami napawa wielką obawą autorów odczewy, po- nieważ „wzrost w Rosji niebezpieczeń- stwa kontrolowanej, która byłaby walczą- ją ręką międzynarodowej i proletariackiej walki wyzwoleńczej”. To niebezpieczeń- stwo, które odczewy popierała, objęła do ratowa- nia wielkiej rewolucji rosyjskiej przez de- mokratyzację państwa sowieckiego, i dla- tego pominęła odczewa „i ma deus ex ma- china” za ratowaniem rewolucji 1917- jskiej przed groźbą jej niebezpiecz- nego „złoty” — to niebezpieczeństwo, na- pierający błąd oficjalne międzynarodowa- ka socjalistyczna staje na gruncie faktów, stwo- rzenia przez rewolucję komunistyczną i so- lidaryzacji się z nią z urzędowymi pre- stawicielami, tudzież nawołując do „ratowania” jej przed „kontrowersyjami” i przed „chwilą ataku międzynarodowej reak- cji imperialistycznej” — demokracje bez po- zostawienia „schodków złodziez wstę- pić w świat obywateli

CĄGLĘ UTARCZKI W INEJACH

Bojok tkanin zagranicznych.

LONDYN, 28.4. W ciągu wczoraj- szej niedzieli, dozwolono ponownie do- liczyć, co prawda drobniejszych, star- tów między zwolennikami akcji Gandhiego a policją i wojskiem.

Najgroźniejszy charakter awantu- ry przeżyłaby w Madras, gdzie tłum zaatakował rozpędzając manifestan- tów policję gradem kamieni.

Podczas salwy 3 Hindusów zostało zabitych, 5 odniosło ciężkie rany. Od- uderzenia kamieniami poważne rany odniosło wielu policjantów, wśród nich zeszczę komendanta.

Według źródeł angielskich liczba zabitych podczas starć w Peszawar Hindusów ma wynieść 20 osób, pod- czas gdy dzienniki hinduskie okre- ślają na 100 do 150.

Koła angielskie twierdzą, iż za ofi- cjalną akcją Gandhiego kryje się ja- kąś tajną spiskę rewolucyjną, skie- rowaną przeciw władzom angli- skim.

KARACHI, 29.4. W dniu wczoraj- szym rozpoczął się tu bojok tkanin zagranicznych.

Procesja, złożona z 8.000 osób, prze- ciągnęła ulicami miasta, prowadząc

3 wózki, napelnione zagranicznymi tkaninami, które wczoraszem spalono.

Zanieczyszczona sól.

W walce, jaką się toczy obecnie w Indiach o sól pomiędzy zwolennika- mi Gandhiego a władzami angielskie- mi, zaszedł wypadek drobny, pro- wie- że śmiejszy, który jednakże może mieć poważne konsekwencje.

Oto mianowicie nacjonalści hind- uscy, którzy rozumnym łuną pra- wo, warząc sól z wody morskiej i z solinek na łądzie, zapuścili od kil- kudziesiąt, że ich owar jest wprost nie- do użytku. Sól wstawiona nie była biała, tylko kolorowa, najczestiej- niebieska, albo jadowicie zielona, a przylem posiadała smak gorzki.

Z początku przypuszczano, że to przypadek, że powodem jest jakiś zanieczyszczenie naczyni, ale dziwn- zjawisko, pomimo wszelkich ostro- żności, zaczęło się powtarzać, więc Hindusi powzięli myśl podzielenia i rozszafowania na noc tajne straż- nie miały stwierdzić, co się dzieje w ciemności z solankami?

Podstęp ten został uwieczniony po-

myślnym skutkiem. Oto zauważono mianowicie, że w nocy podjeżdża- do źródeł słonych autemobili, w któ- rym poznano maszynę, należącą do policji akcyzowej i że siedzący w nim funkcjonariusze przy każdym źródle wysiadali i wlewali do wody przygotowane chemikalia.

Zwolennicy Gandhiego, stwierdza- wazy ten fakt, wzięli trochę zatrute w ten sposób sól oddali do chemiez- nego rozbioru, nie ukrywając zamiar- u, że z faktu tego chcą zrobić nową broń agitacyjną.

Chemikalia, wlewane przez urzecz- ników angielskich, są naturalnie nie- szkodliwe, ale tylko przykre i mają za cel udarmienie skuteczności ak- cji Gandhiego. Jednak nie agitato- rowi hinduskim nie przeszkadza w zro- bieniu z tego faktu zbrodnego ma- neuvru ze strony władz angielskich i przedstawicieli obywateli monopo- liu solnego jako trucicielu ludu. Be- dzie to fałszywa pogłoska, ale takie fałszywe pogłoski wzniciły nieraz już rewolucje i byłyby powodem krwawych wojen.

Podglądanie.

Stanowiąc Panom członkom chóru, „Tow. Muzycznego”, „Gierzy”, „Gierzy” i in- nych, którzy na moją prośbę wzięli łaskawy udział w przygotowaniu i wykonaniu piesz- na pogrzebie s. p. dyr. Nowakowskiego, składam serdeczne podziękowanie

2162

W. Powidowski.

Straszna scena

NA LOTNISKU.

BERLIN, 28.4. Wczoraj popołudniu na lotnisku Lohusen pod Düsseldorfem przelatywał nad terenem, w okoli- czności znany niemiecki lotnik — a- krobata Willi Hundertmark.

W programie dnia lotniczego znaj- dowało się szereg popisów akrobacji, gwałtownie zaś było przesiadanie w powietrzu z jednego samolotu na drugi.

Hundertmark znajdował się w „wiosnowie”, nad którą zrywał samolot ze zwinnością w dol drabiny sznurów. Akrobata zdołał chwycić sznur drabiny opasać go koło siebie, następnie jednak z niewytłumaczonych dotych- czas powodów nie mógł uchwycić pierwszego sznurka drabiny.

Na widok zwinającego bezwładnie na linie lotnika z setk tysięcy tłum- mów wyrwał się krzyk zgrozy.

Policja powołana rozpoznać na lo- tnisku obywateli przesiedlała na lo- tnisz Hundertmark doknał wprawdzie przesiedlać, niestety jednak, nie zdo- łano na czas przeciąć drabinki.

Pilot samolotu próbował następnie w możliwie najwolniejszym tempie o- sadić Hundertmarka na ziemi, by ton w chwili doknięcia stopa lotnika u- wadzić się z wznow. Jednak się nie uda- ła, gdyż — jak się okazało, Hundert- mark stracił w międzyczasie przytom- ność.

Samolot wlecił go przez jakiś czas po ziemi, potem znów wzbił się z ciężką porażeniem, nieprzytomnym akrobata w powietrze.

Przez trzynaście kwadrans zgrupowa- na policja z zapalonymi odczewami się- dłała próby uratowania Hundertmarka. Wreszcie pilot, widząc, iż sytuacja jest beznadziejna, postanowił wyła- dować i skierował maszynę do ziemi.

Wśród niewyjątkowego napięcia nerwo- wego publiczności samolot wyładował wlokąc przez kilkadziesiąt metrów cia- ło Hundertmarka po ziemi. Ciężko po- runione go odwieziono natychmiast do szpitalu, gdzie zmarł.

Samobójstwo

POSAJDZONEGO (P. PAT) DOJĄ

WARSZAWA, 28.4. (Pat). Dział w u- zębieniu śledczych samobój- stwo Konstanty Pyska, aresztowany wstąpił z pomocą kilku dozorców domu przy ul. Marszałkowskiej. Stałszy- kiem, pod zarzutem udziału w zamor- downictwie bankiera Centnerszwara. P- ska popchnął kilka odłamków szkła łuszczonego. W stanie ciężkim odwiezio- no go do szpitala.

ś. p.

z pogorobionych ANTONINA JANUSKIEWICZOWA

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona św. Sakramentami, zmarła dnia 27 kwietnia 1930 roku, przeżywszy lat 70.

Ektoporce zwolek z domu zabory przy ul. Piłsudskiego 33 do kościoła pa- rafialnego w Sosnowcu, nastąpi dnia 29 b.m. o godzinie 17 i pół. Następnego dnia o godzinie 8 i pół na odprowadzenie zostanie nabożeństwo żałobne, potem wy- prowadzenie zwłok na cmentarz miejscowy.

Na smutku te obrzędy zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych pozna- wali w smutku

MAŻ, CÓRKI I ZIEC.

Już wielki czas nabywać

Losy do I-ej kl.

w najczęściejwyszch kolekturach

JÓZEFA HŁAWSKIEGO

w SOSNOWCU, ul. 3-go Maja 23,
w BĘDZINIE, Malachowskiego 1 i 24,
w DĄBROWIE GÓR., 3 Maja 4 i 14,
w ZAWIERCIU, Paderewskiego 7,
w CZELADZI, Rynek 8,
w GRODZCU, Będzińska, dom Godeckiego.

Ciągnięcia 17 i 19 maja b. r.

GŁÓWNA WYGRANA

750.000 złotych

Polowa, a więc co drugi los wygrwał

CENA LOSÓW:

cały los	połówka	ćwiartka
Zł. 40.—	Zł. 20.—	Zł. 10.—

PODĄJ HENK SZESZĘŁ, GÓŁŁ SANO DO DIERI NIE TRAFI

Zamówienia listowne załatwiamy odwrotnie.

NA HORYZONTACH KRYZYSU.

O ujawnieniu programu naprawy.

Długotrwały kryzys gospodarczy oraz tajemniczość wobec niego postawa rządu zaczyna budzić coraz więcej niepokół w sferach gospodarczych. Dłh temy wyraz w swej opinii p. Klarnar, prezes warszawskiej Izby przemysłowo-handlowej, na plenarnem jej posiedzeniu w dniu 24 bm.

Ogłosił tryb stan naszych warsztatów — mówił p. Klarnar — wytwórczych i handlowych, tracącej od szeregu miesięcy zaufanie i od strukturalnych warunków kraja oraz koniunktury światowej, polegała na poważnej, głębokiej depresji psychicznej społeczeństwa.

Co na to robić, aby przeciwdziałać tej depresji, społeczeństwu?

Przygotowany przez rzyński urząd programu naprawy, winien być jaknajprędzej publicznie oświadczony, celom przeciwdziałania depresji w społeczeństwie, a następnie powinien być niezwłocznie wprowadzony w życie dla uzyskania realnych i trwałych rezultatów poprawy — odpowiadał szlachetnie p. Klarnar.

Żule p. Klarnara pod adresem Rządu, choć ubrane w formę grzecznej, są wyrazem. Prezes warszawskiej Izby przemysłowo-handlowej domaga się od Rządu ujawnienia jaknajprędzej programu naprawy gospodarczej i przeciwdziałania, celem przeciwdziałania depresji w społeczeństwie.

P. Klarnar ma rację, istotnie, przeciwdziałanie w społeczeństwie wzrastało się nie tylko pod wpływem szerzącej się biedy i nędzy, ale również pogłębiała się także, nie pokazano mu, że z wyjścia z zastoju gospodarczego i bezrobocia, że nie obmyślano sposobów użycia warsztatów gospodarczych. Czy można się dziwić, że w społeczeństwie coraz bardziej utrwala się przekonanie, iż Rząd takiego programu nie posiada?

Zadanie, wyrażone przez prezesa warszawskiej Izby przemysłowo-handlowej, uzupełniają niezwykle głębokie uwagi prof. K. Rybarskiego na temat zgubnych skutków przewagi zagadnień politycznych nad gospodarczych.

— Tajemniczość i niepewność — pisze prof. Rybarski w „Gazecie Warszawskiej” — stały się metodą rządzenia państwem, ci, którzy rządzą, utrzymują, że w ten sposób po ich stronie jest przewaga taktyczna nad przeciwnikami. Wciąż chce się ich zaskakiwać, zapowiadają się różne niespodzianki. Zapelnia lęk, jak na wojnie. Ale wojna jest rzeczą krótką, wojna, także i wojna domowa, zwyciężona, wymaga pokoju i spokoju, wymaga jasności i pewności. Współczesne życie gospodarcze oparte jest na kalkulacji. A jednym z niezbędnych jej pierwiastków jest jasność warunków prawno-politycznych. Gdy tej jasności niema, gdy niewiadomo co będzie jutro, kiedy władzy kapitału ucieka z kraju, a obcy przyjdą do niego nie chęć. Wtedy stopa procentowa jest nienormalnie wysoka, obniżą się wypłacalność warsztatów produkcyjnych. Nikt nie chce kapitałów lokować na dłuższą metę, wszyscy czekają, aż nadejdzie uspokojenie, aż pokójnie się wyjaśni. Czyż kraj nasz nie będzie długo i jak dotychczas, darennie.

Inne narody walczyły mniej lub więcej skutecznie z trapiąciami ich trudnościami gospodarczymi. Wszystkie władze państwowe są na usługach życia gospodarczego. Wądziedzie dąży się do jaknajwiększej jasności stosunków, pracuje nad tem, by rozbuścić zaufanie w przyszłość. My zaś pozwalamy sobie na zbyt tajemniczość i słoni, cieżkiego wyekwiwicowania. Nie śpieszy się tym, którzy rządzą. Chcą oni przeciwników swoich znużyć i przetrzymać. Ale czy można długo trwać w tych warunkach? Czy nasza omyślność gospodarcza opiera się już na trwałych podstawach? Czy nasz organizm gospodarczy jest tak silny, że może sobie pozwolić na tego rodzaju metody rządzenia?

Lekceważąc sobie te wszystkie rzeczy, że tylko ten, kto nie rozumie, apeluje o dziesięćdziesiąt poleceń gospodarczych. Ani naszego poleceń, ani tego, co jest w całym świecie. Tak

postępować mogą tylko ludzie, którym „polityka” zastąpiła gospodarczą konieczność. Ale te konieczności są bardzo silne. Nie pozwól się zhyt

długo lekceważyć. Odywają się już coraz mocniej, a tylko ludzie zasłепieni nie słyszą ich głosu.

Prezydent Rzeczypospolitej na Jasnej Górze

W ub. niedziele Częstochowa gościła p. Prezydenta Rzeczypospolitej, który poitywny w granic i wjazd, gdzie się Jasia Górze Górze p. Prezydent w towarzyszywie ks. biskupa Kubiny zbliżał się do klasztoru, z wieży ożwały się dźwięki hejnału jasnogórskiego, a z wawów uderzyły 102 salwo armatnie.

Wśród bicia dzwonów i dźwięków hymnu narodowego, p. Prezydent udał się piezo na i, zw. rondel, gdzie go powitał generał zakonu OO. Paulinów przeor ks. Markiewicz.

Zgodnie z ceremoniałem, z jakim witano królów polskich, p. Prezydent prowadzony pod baldachimem w towarzyszywie ks. biskupa Kubiny i przeora Markiewicza, przy dźwiękach pieśni „Kto się w opiekę odda Panu swemu”, przeszedł do bram klasztoru, udając się do kościoła. Tu ks. biskup Kubina w asyście licznego chóru odprawił uroczystość „Te Deum”.

Niezuadługo potem p. Prezydent udał się do kaplicy cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej. Pan Prezydent ułożył przed cudownym obrazem i wśród oświeconej ciszy pozostał dłuższą chwilę w modlitwie. Zasiadłszy następnie na historycznym krześle króla Zygmunta II p. Prezydent wysłuchał cichej Mszy św., po skończeniu której celebryci ks. biskup Kubina poświęcił kopię cudownego obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, a przeor ks. Markiewicz wyczerzył ją p. Prezydentowi.

Rzeczypospolitej, jako dar klasztoru jasnogórskiego z odpowiednią dedykacją.

Po poświęceniu odpocznęły p. Prezydent udał się na waw klasztoru jasnogórskiego, gdzie przed obrazem świętym przeor ks. Markiewicz odprawił uroczyste nabożeństwo. Po skończeniu Mszy św. ks. biskup Kubina wygłosił z wawów klasztoru podnole kazanie, w zakończeniu którego mówił:

Niech w łączności i zgodzie wraz z Prezydentem Rzeczypospolitej naród nasz zmierza ku świetlanej przyszłości. Składamy Ci, Dostojny Panie, pokorny hołd, składamy Ci ślubowanie, że nie pozwolimy, aby w naszych sercach zapanałwł pesymizm. Ślubujemy Ci, Dostojny Panie, że w pracy codziennej dla dobra Rzeczypospolitej nie ustaniemy. Prośbę bógdajmy Stworzyć, aby w łączności z Tobą społeczeństwo przetrwało obecną ciężką kryzys ekonomiczny i przysłało do dalszych prac nad uratowaniem polski naszego państwa. Niech Bóg Najwyższy, niech Matka Boska błogosławią poczynania Twoimi, niech błogosławią naszymi czynami, niech błogosławią nam, naszym narodom i ukończą nam.

Po odprawieniu modłów za pana Prezydenta ks. biskup Kubina udzielił z wawów błogosławieństwa p. Prezydentowi oraz zgromadzonemu tłumowi, poczem przeszedł 20-tygodniowy odpocznęły „Boże coś Polskę”.

W rekwizytu klasztornym odchylił się śniadanie, a następnie zwiędział klasztoru, wreszcie w rezydencji ks. biskupa Kubiny — śniadanie, poczem p. Prezydent odjechał do Spawy.

Fundusz bezrobocia

wyczerpał cały kapitał zapasowy.

W ub. czwartek odbyło się zebranie zarządu głównego Funduszu bezrobocia, na którym m. in. stwierdzono, że w kwiecień zsz. wyczerpał składek od ubezpieczonych 2 pól miliona złotych, a w maju przewidziano się dochód z tego źródła na 2700 tys. złotych. Wydatki na zasiłki bezrobotnych wyniosły w kwietniu 16 pól miliona złotych, na maj wyznaczono jednak tylko 7 milioów.

To zmniejszenie się zasillków bezrobocia o przeszło połowę wynika nie z spodziewanego zmniejszenia się liczby bezrobotnych, a przez wy-czerpywanie się 12-tygodniowego terminu, w jakim każdemu bezrobotnemu przysługujące prawo do zasiłków.

Pomimo takich ograniczeń Fundusz bezrobocia wydał już cały swój kapitał zapasowy, a w dniu 26 miliona złotych i zadłużył się w skarbu państwa, na poczt swoich przyszłych należności, na 20 miliona złotych. I w następnych miesiącach Fundusz będzie się umiast ratować pożyczkami, dopiero w lipcu, kiedy liczba upraw-

nieńych do otrzymywania zasiłków spadnie poniżej 45 tysięcy, wpływy ze składek mogą pokryć wydatki.

Ponieważ trudno się spodziewać, żeby do tego czasu liczba bezrobotnych zmniejszyła się o 200 przeszło tysięcy, więc ogromna większość bezrobotnych może pozostać bez pomocy, gdyż zasiłki od Rządu z lak zw. Funduszu doraznej pomocy, które w latach poprzednich wynosiły po 50 milionów złotych, obecnie zostały zmniejszone i Rząd daje jedynie pewne subsydia samorządowi miejskiemu na wspieranie bezrobotnych. Subsydia te wyniosły w kwietniu coś około 2 i pół mil. zł.

To „przekazanie” władzom samorządowym wspierania bezrobotnych jest dla samorządów bardzo kłopotliwe i niebezpieczne, jak to już widać zjawia się w Zawierciu i innych miastach, gdzie samorządy nie mająjąc się, od kogo zależeć te sprawy, wyludniają całe swoje rozporządzenie, na Boga ducha winnych samorządach.

sta prawna: czy minister sprawiedliwości, który jest również naczelnym prokuratorem państwa, może być jednocześnie adwokatem? Rozstrzygnięciem tego pytania zajmie się także adwokatka na jednym z najbliższych posiedzeń.

Podług art. 11 statutu palestry, i wykonywaniem zawodu adwokackiego nie wolno łączyć jakiegokolwiek urzędu państwowego. Przecież ten jest jasny, ale w swem piśmie do rady adwokackiej p. Car zaznaczył, że na czas piastowania urzędu ministra nie będzie pełnił czynności adwokata.

Targi Poznańskie OTWARTE W NIEDZIELĘ.

W ub. niedziele odbyło się uroczyste otwarcie VII Międzynarodowych Poznańskich Targów rolniczych i przemysłowych. W otwarciu wzięli udział: prezm i handlu p. Kozłowski, był równ z oceny p. rez B. G. K. gen. R. Górecki. Uroczystość zainicjował prezydent Ratajski, następnie dłuższe przemówienie na temat targów wygłosił dyrektor ich p. Kryżankiewicz. Przed aktem otwarcia targów w kościele Kozłowski wygłosił przemówienie.

Tegoroczne Targi Poznańskie są 9-mie z rzędu. Ogółem bierze w nich udział 14 państw zagranicznych, stanowiąc łącznie około 30 proc. wszystkich wystawców. Z póród krajów zagranicznych wystawiają: Austria, Anglia, Belgia, Czechosłowacja, Francja, Chilli, Brazylia, Finlandia, Łotwa, Jugosławia, Liban, Niemcy, Szwecja, Szwajcaria i Syria.

Polskie ulice

W STOLICY SŁOWACZYŹNY.

Ruda miejska w Bratisławie na posiedzeniu w dniu 14 bm. ustaliła nazwy dla szeregu ulic tego miasta. M. in. ulice otrzymały następujące nazwy: Słowackiego, Krasnickiego, Tetmajera, Kopernika, Zamenhofa, Ul. Mickiewicza i Sienkiewicza Bratisława posiada już oddawna.

Monety watykańskie

EMISJA POD KONIEC ROKU 1920.

„Popolo di Roma”, donosi: Jeżeli uzyskane przez nas wiadomości są ścisłe, to państwo watykańskie przystąpi do emisji monet już w początku drugiego semestru bieżącego roku. Papież Pius XI dotychczas skrupulatnie, po zawarciu paktów Laterańskich z Włochami, akcentował wszystkie oznaki suwerenności Stolicy apostolskiej, a do takich należy i emisja monet.

Monety te, wykonane według rysunków artysty Mistrza’go o mienności państwowej włoskiej będą nosiły na jednej stronie podobiznę Piusa XI, a z drugiej herb i klucze oraz rok emisji. System monetarny będzie dziesiętny, jak zresztą miało to już miejsce za pontyfikatu Piusa IX, który wprowadził w 20 roku panowania (1866) dziesiętny podział monetarny.

B. poseł Taraszkiewicz OPUSZC. WIEZIENIE.

Jedno z piem wileńskich przysioło wiadomości, jakoby p. Prezydent Rzeczypospolitej miał ulaskawić odbywających karę więzienia kilku przywódców Białoruskiej Hromady, a między nimi skazanych wyrokem sądu apelacyjnego w Wilnie na 3 do 6 lat więzienia B. posłów w poprzedniej kadencji Sejmu, pp. Taraszkiewicz, Miotł i Rak Michałowski. Wiadomość powyższa nie odpowiada prawdzie, natomiast dnia 26 b. m. zostało zarządzone przetrwanie odbywających karę więzienia w otworku dla B. posła Taraszkiewicza, aż do czasu rozstrzygnięcia kwestji jego ulaskawienia.

Minister czy adwokat?

Problem do rozstrzygnięcia Rady adwokackiej.

Sprawa przyjęcia p. Stanisława Cara do adwokatury po ustąpieniu ze stanowiska ministra sprawiedliwości w gabinecie p. Świątlickiego w grudniu r. ub., odbiło się głośnie echem w prasie.

Opierając się na art. 4 statutu palestry, który głosi, że adwokat winien być z zawodu, p. Świątlicki, szlachetnie, szereg adwokatów zgłosił protest przeciwko przyjęciu p. Cara do palestry.

Rada adwokacka zdecydowała p. Cara przyjąć do palestry stołecznej. Będąc teraz członkiem warszawskiej Izby adwokackiej, p. Car został ponownie ministrem sprawiedliwości w gabinecie p. Świątlickiego i zwrócił się do rady adwokackiej, aby na jego żądanie przetrzeźwienie w Ministerstwie sprawiedliwości nie skreślano go z listy adwokatów.

Wobec takiego postawienia sprawy przez p. ministra Cara, wynika kwe-

— Nic. Dostał posadę.

OSZUKANCA AFERA

filantropji wielkowiejskiej

W r. 1928 zawigano się w Warszawie legalnie „Stowarzyszenie niesie-
nie” akcji ratunkowej dla biednej in-
w Warszawie.

Na czele instytucji stał aktor ex-
kabaretowa, Rosjanin z pochodze-
nia, w dowcipie, parweniaku, prze-
skim, niejaki Nelly Taylor, któ-
tożwista sobie do pomocy zwoła-
w kwiartkę, Grunika Achaladzi,
porwała poprostu „otumania” zna-
noscistę, z arystokracji i inteligen-
cji społecznej, zapewnijając sobie jej
wpływy i poparcie.

„Zresztą” żył dobrze i obie oszu-
ki dzieliły się zyskami, przyczem
akcja „filantropji” ograniczała do
niebyleżnych zapomóg po 51 (pieć) zł.
na osobę, na kwitach zaś z potwier-
dzeniem odbioru dopisywano do piąt-
ki zera i w ten sposób uzyskiwano
poświadczenia 50-złotowe. Natural-
nie „zyski” zysk w tytuł do kiesze-
ni „oszustek” które obrabiano na wy-
stawnie, zjawiały się też w rękach sta-
stów polskich, celem kontynuowania
dalszej oszustańskiej zbiórki.

Aż wreszcie, kiedy, dla witalności
niekierowniczych osób, że „stowarzysze-
nie” P. Taylor uprawia nadużytki natury
kryminalnej. Na trop malwersacji
wpadł pierwszy ex-minister kolei p.
wzroku „zawładł” władze Rewizji.

Pożar Przeworska

43 DÓM MIASTECZKA
SŁONOJEM.

W nocy z 25 na 26 b. m. o północy
wybuchł pożar w przedsiębiorstwie
Przeworska, na erytrych realności
znajdującej się w sąsiedztwie bożni-
cy. Pożar rozszerzył się i zniszczył 15
domów murowanych w północnej
stronie rynku oraz dalszych 30 zabu-
rowanych. Ogień zlokalizowano nad ra-
mionem nie potrafiąc opanować. Oka-
zanych pożarów pożarnych i kompanij
wojska. Szkód dotychczas nie u-
stalono. Wzrost, one jednak w przy-
bliżeniu około 300 tys. zł. Wszystkie
budynki były ubezpieczone. Noto-
miast towary nie były zabezpieczone.
Poškodowanych jest 48 rodzin,
względnie 324 osoby, przeważnie z
potrądku ludności żydowskiej. O za-
stępnym podłożu nie było mowy.
Lokalne straże pożarne nie mogły
poddać temu zadaniu. Dopiero i ko-
zlinie 4 nad ranem, kiedy rozszalał
żwioł szalał nadzwyczajnie, nad-
jechała z Jarosławia wezwana na po-
moc straż pożarna z motorową sikaw-
ką. Ze chwila na ochłodzenie, z za-
sławną strażą pożarną z Przemy-
śla i Łańcuta. Dopiero przy pomocy
tych straży pożarnych i okolicznych
udało się ogień ugasić. Akcję ratun-
kową utrudniał brak wody.

wykazała, że obie „filantropki” ze-
brały ponad 100 tysięcy zł., które
„zniknęły”. W księgach i kwitowa-
niach stow. wykryto wiele fałszerstw
co jest całkiem naturalnem, gdyż
instytucja ta nie prowadziła zupełnie
przebieganych ksiąg ani nie miała ko-
misy rewizyjnej. Oszustki oszusta-
no natychmiast w więzieniu, zaś af-
ta i jej w dalszym ciągu przedmio-
tem śledstwa.

Osuwanie się brzozy morskiego w północnej Francji.

W ostatnich czasach portowe mia-
sto Boulogne w półn. Francji stało się
widownią ciekawego zjawiska geolo-
gicznego: brzoza morska cofa się pod
naporem fal w sposób zaskakująco
szybki i groźny niebezpieczeństwem
dla najbliższej południowej dzielnicy,
zwanej „Quartier Saint-Beuve”.

Starożytna, w 40 roku naszej ery
zbudowana, wieża cesarza Kaliguli,
mająca upamiętnić jego „zwycięstwo
nad morskim żywiołem”, znajdowała
się początkowo o 1500 metrów od
brzozy morza i służyła do dziś dnia,
jako latarnia morska.

Teraz jednak postawa wieży zasia-
ła już całkowicie zalana przez fale,
które obecnie postąpiły o 1 i pół km.
w głąb lądu śladem, zagrażając bezpo-
średnio Boulogne. Podobnie dawny
hotel „Imperial”, który stał dotych-
czas w znacznej odległości od brzozy,
naukstek, „zafundował” opanowaniu
się ziemi znalazł się dziś na samym
brzegu staczającego się ku morzu ur-
wiska paskowego. Deszcz, czas nie-

Niedawno odbyło się w Rzymie fa-
szyzowskie święto robotnicze, na
którem proklamowano „Narodową
Radę korporacyjną”, której ustano-
wienie zakończyła budowa fa-
szyzowskiego systemu socjalnego.

Podstawą tego systemu jest korpo-
racja, jako związek ograniczaj-
codawców i robotników i najwyższą
kartylną i ponadpartijną instancją
regulującą wszystkie sprawy.

Podług tego systemu jest korpo-
racja, jako związek ograniczaj-
codawców i robotników i najwyższą
kartylną i ponadpartijną instancją
regulującą wszystkie sprawy.

podgody i burzliwy zwiekowały coraz
bardziej niebezpieczeństwem. Wszel-
kiego rodzaju zabiegi okazały się za-
niepewne bezskuteczne. Jednocześnie wy-
sili władz cywilnych i wojskowych,
jak i sama prasa nadburzających miesz-
kańców, nie zdobyła powstrzymać
szybkiego pochodu osuwającego się
piasku. Zresztą wysiłki te mogą po-
dobnie jedynie bardzo powoli. Nie
jest bowiem rzeczą łatwą usunąć ty-
siące tonn ruchomego piasku i pobu-
dować terasy, któreby powstrzymały
dalsze obniżanie się ziemi, wreszcie
rozważać szczyt rozpadającej się g-
ry. Ołbrzymie masy ziemi, które
trzeba wywieźć z owej góry, ciągle
groźną opuszczeniem się, stanowią cel
fetylicznych wysiłków ludzi, zdecy-
dowanych, odważnych, ale także nie-
proporcjonalnie słabych w stosunku
do sił przyrody i do przewidzianej
nauką katastrofy, która wywołana
robot zajmie dłuższy okres czasu, na-
dzie kosztował do 20 milionów fran-

pozostające w związku z produkcją.
Działalność korporacji winna być
kierowana „duchem narodowym”, sta-
wianiem dobro wogóle ponad wszyst-
kie sprawy i cele partijne i jedno-
stronowe.

Według deklaracji Mussoliniego z
przed trzech lat, miano stać się siedem
głównych, niezależnych od siebie i
wzajemnych korporacji, obejmują-
cych siedem działów produkcji włoskiej.
Dotychczas jednak żadna z
tych korporacji nie została założona,
a w międzyczasie Mussolini zmienił
swoją poprzednią projekty, przechylając
się całkowicie na stronę systemu cen-
tralizacyjnego.

„Narodowa rada korporacyjna”
jestową centralą wszystkich korpo-
racji. Członkowie rady przedstawiają
poszczególne związki i zawierają
decyzje ich jest tylko formalność.
Lecz ich przedstawiciele związków,
jako ich liderzy, pochodzą z i
wyborów, lecz są wyznaczani przez
rząd.

Przedtem Mussolini zastrzegł sobie
w radzie prawo weta. W ten sposób
— podobnie jak we wszystkich in-
nych resortach — i w Mussolini sta-
je dyktatorem i bez jego zgody nie
może być zawarty żaden kontrakt.

Rada korporacyjna nie jest jedno-
skłoną samodzielną i prawną, lecz
— według brzmienia dekretu — usta-
nowioną — organem rad.

Jest to więc w całym tego słowa
znaczeniu upaństwowienie ogólnej
produkcji na podstawie prywatnej i
związkowej własności, z ograniczoną
aktywnością inicjatywą i z kontrolą
we wszystkich szczegółach gospodar-
stwa krajowego.

Nowa centrala podchyliła ołbrzymie
sumy, dochodzące do pół miljarda
franków, z czego partia fałszyw-
stwa nie składa rachunków, nie ogła-
szając ani budżetów, ani bilansów.

System ten obudził — szczególnie
wśród pracodawców — wiele zastrze-
żeń i niepokojów.

Ołbrzymia znizka

PODĄTKÓW WE FRANCJI.

Na ostatnim posiedzeniu parla-
mentu francuskiego uchwalono uch-
wałą ośmiogłosem, z wyjątkiem
głosew socjalistów, którzy powzię-
li się od głosowania, znizki pod-
tatków, obejmującej ogółem 450.000
tysięcy franków na rok 1930 i 1.800
milionów na rok 1931.

Ogółem znizki podatkowe, uchwa-
lone przez Izbę od grudnia ubiegłe-
go roku, obniżają około 4 miliardów
franków.

ŚLUB Z UMARŁĄ.

Kłopoty węgierskiego sądu.

Sąd budapeszteński znalazł się w
niemalym kłopotcie, nieprzewidzia-
nym zupełnie w kodeksie prawa cy-
wilnego.

W tym obywatel węgierski ożenił
się z rabinem i wzięł za żonę i do-
żoną 39-letnią obywatelkę.

W krótkim czasie młody małże-
ństwo, że po ślubie żona nagłe postu-
powała mocno, a za potem jeszcze
wiele było innych przyczyn, wystą-
pił ze skargą rozwodową.

W czasie procesu wyszło na jaw,
że młoda 39-letnia małżonka chcia-
ła wśliznąć lat 51, swój wygląd zewnętrzny
podtrzymując za pomocą strą-
ków kosmetycznych, a do ślubu przed-
stawiła papiery swej o 12 lat młodszej
i dawno zmarłej siostry.

Sąd wobec tego orzekł, że rozwód
z życia jest niepotrzebny, bo z nią
słuk nie mógłby, ale że to
z małżeństwa, którą własnie ślub
by zawarty, jest niemożliwy, bo ta-
kiej sytuacji nie przewiduje kodeks
cywilny. Nieszczęśliwy małżonek wo-
łał być jednak mężem umarłej, zmie-
lił żywej siostry.

OSTATNI SZROKOK.

Kandydat miedzy innymi egzaminu
teoretycznego z prawa, który wy-
stąpił egzaminujący wyłożył bez błędów
wszystkie środki wywołujące pyta go pro-
fesor.

— A jeśli wszystkie te środki zawiodą,
to czyż pan wówczas zrezygnował pociąg-
nąć?

Przyszedł go na egzamin do pana
profesora.

MARY ROBERTS RINEHART.

Adwokat i miłość.

Przekład autorzowany Janiny Sujkowskiej.

55)

Postanowiłem założyć lamusie rozbijającej
wyobrazi. Romantycznie biorąc, powinienem był
uważać zaręczynowy pierścionek Malgorzaty za
nieprzepięty przesyłkę. Ale tu nie chodzi-
o romans. Walczyłem o szczęście swego życia.
Ze chęcią na ochłodzenie, z za-
sławną strażą pożarną z Przemy-
śla i Łańcuta. Dopiero przy pomocy
tych straży pożarnych i okolicznych
udało się ogień ugasić. Akcję ratun-
kową utrudniał brak wody.

— Właśnie nie — odparłem niechętnie.
— Nie mój ton. Panno Malgorzato, nie powróć pani
na Monmouth Avenue!

— Nazwij mi. Nie mogę Przypuszczam, że
ożniwie trzeba będzie sprzedać ten dom. Najpręd-
przeczę się do cioci Letty.

— Doskonale — rzekłem. — Pojchcież pani ze

mau po południu do parku. Nie wolno opowiadać.
Pani potrzebuje świeżego powietrza, a ja — roz-
mawiając z panią — dokonczęm niezgrabnie.

Zgodziła się bez protestu. Pomimo, że było do-
piero kilka minut po dziesiątej, zastanem w biu-
rze Burtona. Czokając na mnie, zasmądził się ze
stenozyfika, panując Grant i ja zachęcając iro-
znią osobą, rozjął od ciepła jego uśmiechu.
— Jak czujesz, jak śnieg na wiosnę. Gdy wchod-
łem, opowiadała mi właśnie, że małe dziecko
jej siostry dostało kochusztu.

— Żaluję, że nie studiowałem prawa — po-
witał mnie dziennikarz. — Podobno mi się ten kręty
fach.

Prześliśmy do gabinetu, pozostawiając pan-
nę Grant sama. Młody człowiek spoważniał.

— No wie — rzekł, siadając na biurku z roz-
bijanymi nogami — okazuje się, że Wardrop jest
złodziej.

— Złodziej? — powtórzyłem.

— Lmami słowy przywłaszczyciel cudzego
mienia. Wywieźdłem się, gdzie i komu sprzedał
perły — w Pletisburgu, jubilerowi nazwiskiem
Dollars.

— W takim razie — zakonkludowałem — nie
ulega wątpliwości, że przywłaszczysz sobie również
pieniądze, które wziął Flemingowi.

Burton uderzył nogą o bok biurka.

— Nie jestem tego pewie — zauważył spo-
kojnie.

— Nie wytlumaczysz mi, dlaczego. Opowiedziałem
mu złośliwo o ucieczce Cartera pod osłoną policji.
Uśmiechnął się lekko.

— Jak na zwyciężcę samolubstwo za wielkie
zamieszanie — rzekł.

Wiedomość o potajemnej korespondencji Jo-
anny obudziła w nim żywe zainteresowanie.

— Stare dziewczętko umiała w ten wszyst-
kiem pacy — rzekł stanowczo. — Możliwe, że po-
zywała Flemingowi. Skąd pan może
wiedzieć, że te skradzione sto tysięcy nie były jej
własnością.

— Mhm, wrażliwe, że nie wydała w zyciu do-
lara, żeby jej nie skontrolowano.

— Pozostaje do zrobienia tylko jedno — wy-
głosił ariatnie Burton — a mianowicie odszukać
Joannę. Jeżeli żyje, to będzie coś wiedziała. Za-
łożę się o moje wieczne pióro, które, po matce, jest
na drodze rzeczą, jaką posiadam na ziemi. Jeżeli
zda nie żyje, to z pewnością ją zabił, a w takim ra-
zie powiniśmy poruszyć niebo i ziemię, żeby wy-
tropić jej zabójcę czy zabójców.

— Łatwo powiedzieć.

— I łatwo zrobić! — krzyknął. — Trzeba na-
robić hałas, hałas, hałas! Dać wiadomość do
wszystkich pięt, albo lepiej jeszcze powiększyć ca-
łą rzecz rozgłoszając ją. Zapiłam się, co, gdyby nie
to, że mam na arku tajemnicę Fleminga. Dać jej
rysopis, zaznaczyć, jaki miała chód, co lubiła jeść,
jak była ubrana — w tym wypadku jak była nie-
ubrana. Do licha, żaluję, że ja nie mogę się tego
podrwać. W ciągu czterdziestu osmiu godzin na-
dałbych wiadomości, że ja widziałem w stu miejscach
i jedną z tych, gdzie nigdy nie było prawdziwie — natural-
nie, jeżeli jeszcze żyje.

„Higiena Seksualna”

SOSNOWIEC: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. Nr. 64. — TELEFON: BRZDŃ, Malachowskiego 7. Tel. 750. — ZAWIERCIE, 3-go Maja 27.
ADMINISTRACJA: Piłsudskiego 4. Tel. 73. — DĄBROWA, Sosnowskiego 8. Tel. 125. — GRODZIEC, Będzińska.